

(Политика 13. 10. 2010)

Илија Јуришић, првостепено суђен на 12 година затвора због ратног злочина над колоном припадника ЈНА 15. маја 1992. у Тузли, када је погинуо 51 војник, а још 50 их је рањено, одлуком Апелационог суда у Београду ослобођен је притвора.

Првостепена пресуда му је укинута, а веће којем је председавао судија Синиша Важић наложило је да се Јуришићу одржи ново суђење пред новим судским већем. Јуришићев адвокат изјавио је да суд Србије не може да нареди његово евентуално привођење из БиХ. Јуришић је у међувремену већ стигао у Тузлу где је дочекан као херој.

У образложењу одлуке судија Важић је изјавио „да је остало нејасно зашто се и по чијој наредби тузлански гарнизон повлачио, а постоје и многе контрадикторности око тога да ли је оптужени знао за постојање перфидног плана напада на колону ЈНА, те да се те чињенице треба да утврде у новом поступку“.

Јуришић је пред судом тврдио да није издао наређење о нападу на колону ЈНА која се повлачила из Тузле, већ да је пренео наређење претпостављеног Мехе Бајрића које је гласило: „На ватру одговори ватром.“

Како се слична „аргументација“ о непостојању споразума о мирном извлачењу припадника ЈНА са територије БиХ користила и пред Екстрадиционим судом у Лондону у случају Ејупа Ганића, због злочина над припадницима ЈНА у Добровољачкој улици у Сарајеву, па се чак и у нашем Тужилаштву за ратне злочине (Бруно Векарић) тврди да о споразуму о мирном повлачењу ЈНА из БиХ, постигнутом у Охриду априла 1992, нема писаних трагова, треба нагласити да чињенице говоре супротно. Има писаних трагова,

постоје наређења о мирном извлачењу ЈНА из БиХ.

ЕУ и САД признале су независност БиХ 6. априла 1992. Савезна република Југославија проглашена је 27. априла 1992. председништво СФРЈ издало је „Информацију број 37-2“ од 28. априла 1992, са потписом Бранка Костића, која је упућена Председништву БиХ, а у којој је реч о мирном повлачењу јединица, установа и команди ЈНА са територије БиХ. Дан раније, 27. априла 1992. Председништво СФРЈ донело је „Наредбу број 5-30“ са потписом Бранка Костића о извлачењу јединица ЈНА из БиХ. И о томе је обавештено Председништво БиХ и Алија Изетбеговић лично. Између 22. априла и 27. априла 1992. одржано је неколико седница Председништва СФРЈ на којима се расправљало како мирно повући ЈНА из БиХ. Све одлуке о томе саопштаване су и усклађиване са Председнишвом БиХ, одлуке о дислокацији ЈНА из БиХ.

На основу одлуке Председништва СФРЈ од 28. априла 1992, вршилац дужности савезног секретара за народну одбрану генерал-пуковник Благоје Аџић издаје наредбу „строго пов. број 340-1“, од 10. маја 1992. којом се прецизира праћење стања у јединицама ЈНА приликом премештања са територије БиХ у складу са одлукама Председништва СФРЈ из априла 1992. На темељу те наредбе начелник Генералштаба генерал-пуковник Живота Панић издаје 10. маја 1992. наређење „строго пов. број 53-2“ од пет тачака о формирању тимова ради праћења процеса мирног повлачења јединица, команди и установа ЈНА са територије БиХ.

Друга тачка те наредбе прецизно говори о мерама и поступцима повлачења. Руководилац тима који је надгледао повлачење из Команде Друге армије био је генерал-потпуковник Драгољуб Симоновић, а из команде 5. корпуса генерал-мајор Ристо Матовић.

Ради сагледавања тадашње ситуације у БиХ, можда би наше правосуђе требало да погледа и „Директиву о одбрани БиХ“ од 14. априла 1992. са потписом Хасана Ефендића којом се штабу ТО БиХ и МУП-у БиХ наређује „потпуно и масовно запречавање изласка јединица ЈНА и њихове технике из гарнизона“. То је била отворена наредба о рату против ЈНА.

Јединица ЈНА која се мирно повлачила из Тузле није ниједног тренутка отварала ватру. То су већином били регрути, војници од 18 година. Масакрирани су бестијално. Смешно је и тужно када се судија Важић данас пита „по чијој се наредби повлачио гарнизон ЈНА

Наређена о повлачењу постоје

Пише: Мирослав Лазански
четвртак, 14 октобар 2010 14:30

из Тузле“. Нека се потруди да пронађе наведена документа.